

Osobní a reflexivní zájmena:

	<i>1. os.</i>	<i>2. os.</i>	<i>3. os. masc.</i>	<i>3. os. fem.</i>	<i>3. os. neutra</i>	<i>3. os. refl.</i>
N	eg	tú	hann	hon	tað	–
A	meg	teg	hann	hana	tað	seg
D	mær	tær	honum	henni	tí	sær
G	mín	tín	hansara	hennara	tess	sín
<i>Pl.</i>						
N	vit	tit	teir	tær	tey	
A	okkum	tykkum	teir	tær	tey	
D	okkum	tykkum	teimum	teimum	teimum	
G	okkara	tykkara	teirra	teirra	teirra	

2. os. má též zastaralou/knižní formu „vykání“: N/A/D *tygum*, G *tygara* (sloveso ve shodě stojí v plurálu, přídavné jméno v predikativu nikoliv – tedy stejně jako u vykání v češtině); zvl. reflexivní tvar jen pro 3. os. (jako ostatní germ. jazyky), pro zdůraznění (=“sám/sama sebe“) lze přidat *sjálfur*: *seg sjálfan / sjálfa / sjálf, sær sjálfum / sjálfari / sjálfum*; fungují i jako „long distance reflexives“: *Marjun sigur, at Jógvan elskar seg*. (dvojnásobně: znamená jak (a to především!) „Marjun“, tak i „sebe sama“; lze zjednotřit přidáním tvaru *sjálfa* resp. *sjálfvan* ve shodě s patřičným referentem) vs. *Marjun sigur, at Jógvan elskar hana*. (= nějakou jinou ženu, nikoliv „Marjun“!).

Přivlastňovací zájmena:

<i>Sg.</i>	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>	<i>Pl.</i>	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>
N	mín	mín	mítt	N	mínir	mínar	míni
A	mín	mína	mítt	A	mínar	mínar	míni
D	mínum	mín(ar)i	mínum	D	mínum	mínum	mínum
G	míns	mínar	míns	G	mína	mína	mína

Stejně se skloňuje i druhá osoba sg. *tín* a reflexivní tvar 3. osoby *sín*. Pro běžnou třetí osobu se jinak používá (bez skloňování!) genitiv osobních zájmen: *hansara, hennara, tess*. Totéž platí v plurálu i pro první a druhou osobu: *okkara, tykkara (tygara), teirra*. Pro 1. os. plurálu existuje též alternativní zastaralý formální / knižní tvar *vár*, který se skloňuje stejně jako *mín / tín (vár; váran, várum, várs, atd.)*. Běžně se ovšem používají analytické konstrukce s předložkou *hjá*: *bilurin hjá mær* (ale nikoliv u příbuzenských vztahů: *pápi mín, amma mín, atd.*).

Ukazovací zájmena:

<i>Sg.</i>	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>	<i>Pl.</i>	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>
N	tann	tann	tað	N	teir	tær	tey
A	tann	ta (tí)	tað	A	teir (tá)	tær	tey
D	tí (tann)	tí / teirri	tí	D	teimum	teimum	teimum
G	tess	teirrar	tess	G	teirra	teirra	teirra

<i>Sg.</i>	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>	<i>Pl.</i>	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>
N	hesin	henda(n)	hetta	N	hesir	hesar	hesi
A	henda(n)	hesa	hetta	A	hesar	hesar	hesi
D	hesum	hes(ar)i	hesum	D	hesum	hesum	hesum
G				G	hesa	hesa	hesa

Sg.	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>	<i>Pl.</i>	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>
N	hin	hin	hitt	N	hinir	hinar	hini
A	hin	hina	hitt	A	hinar	hinar	hini
D	hinum	hina(ar)i	hinum	D	hinum	hinum	hinum
G	hins	hin(n)ar	hins	G	hinna	hina	hina

Stejně jako *hesin* (tento) se skloňuje i *hasin* (tamten). Obecně platí pravidlo dvojího určení, kromě ustálených vazeb.

Tázací zájmena:

Sg.	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>	<i>Pl.</i>	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>
N	hvør	hvør	hvat	N	hvørjir	hvørjar	hvørji
A	hvønn	hvørja	hvat	A	hvørjar	hvørjar	hvørji
D	hvørjum	hvørj(ar)i	hvørjum	D	hvørjum	hvørjum	hvørjum
G	hvørs	(hvørjar)	hvørs	G	hvørja	hvørja	hvørja

Používá se (gen.) i jako vztažné z.: *Ísland, hvørs figgjarstöða er ring...* („Island, jehož finanční situace je špatná...“). Jinak je gen. neobvyklý a opisuje se jinak, např. místo *Hvørs bátur er hetta?* spíše *Hvør eigur henda bátin?* nebo prostě *Hvat er hetta fyri bátur?* Ve spojení s gen. značí „kdo z...“: *Hvør tykkara tók bókina?* („Kdo z vás vzal tu knihu?“).

Neurčitá zájmena:

Sg.	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>	<i>Pl.</i>	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>
N	onkur	onkur	okkurt	N	onkrir	onkrar	onkur
A	onkran/onkun	onkra	okkurt	A	onkrar	onkrar	onkur
D	onkrum	onkrari	onkrum	D	onkrum	onkrum	onkrum
G	onkurs	(onkrar)	onkurs	G	onkra	onkra	onkra

Sg.	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>	<i>Pl.</i>	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>
N	nakar	nøkur	nakað	N	nakrir	nakrar	nøkur
A	nakran	nakra	nakað	A	nakrar	nakrar	nøkur
D	nøkrum	nakrari	nøkrum	D	nøkrum	nøkrum	nøkrum

Sg.	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>	<i>Pl.</i>	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>
N	eingin	eingin	einki	N	eingir	ongar	eingi
A	ongan	onga	einki	A	ongar	ongar	eingi
D	ongum	ongari	ongum	D	ongum	ongum	ongum
G	einkis	(onga)	einkis	G	onga	onga	onga

Sg.	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>	<i>Pl.</i>	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>
N	hvørgin	hvørgin	hvørki	N	hvørgir	hvørgar	hvørgi
A	hvørgan	hvørga	hvørki	A	hvørgar	hvørgar	hvørgi
D	hvørgum	hvørgari	hvørgum	D	hvørgum	hvørgum	hvørgum
G			hvørkis	G			

Rozdíl *onkur* vs. *nakar* se podobá anglickému *some* vs. *any*. Alternace *eingin* vs. *ongan* je ve většinové výslovnosti

bezmála neutralizována (*oi-* vs. *o-*). *Eingin* odpovídá spojení *ikki nakar*. *Hvørgin* odpovídá anglickému *neither* („žádný ze dvou“). Neurčité zájmeno *hvør* (každý) se skloňuje stejně jako shodné tázací zájmeno, s výjimkou N/A sg., kde má tvar *hvørt* (namísto *hvat*). Používá se i recipročně ve vazbě *hvør annan/øðrum* („sebe navzájem“ či „jeden druhému“). Neurčitá zájmena *annar* (jiný) a *ein* (jeden) se skloňují stejně jako shodné číslovky. Zájmena *sjálvur* (sám/samotný) a *summur* (nějaký) se skloňují jako adjektiva, jen v N/A pl. neutra končí obvykle na *-i* (*sjálv(i)*, *summi*). *Summur* má spíše distributivní význam: *Hann var heima nakrar dagar*. (Byl doma několik/pár dní.) vs. *Hann var heima summar dagar*. (Byl doma některé dny/někdy.)

Základní a druhové (skupinové) číslovky:

<i>základní</i>	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>		<i>skupinové</i>	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>
N	ein	ein	eitt		N	einir	einir	eini
A	ein	eina	eitt		A	einir	einir	eini
D	einum	eini/einari	einum		D	einum	einum	einum
G	eins	einir	eins		G	eina	eina	eina

<i>základní</i>	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>		<i>skupinové</i>	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>
N	tveir	tvær	tvey		N	tvinnir	tvinnar	tvinni
A	tveir	tvær	tvey		A	tvinnar	tvinnar	tvinni
D	tveimum	tveimum	tveimum		D	tvinum	tvinum	tvinum
G	tveggja	tveggja	tveggja		G	tvinna	tvinna	tvinna

<i>základní</i>	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>		<i>skupinové</i>	<i>masc.</i>	<i>fem.</i>	<i>neutrum</i>
N	tríggir	tríggjar	trý		N	trinnir	trinnar	trinni
A	tríggjar	tríggjar	trý		A	trinnar	trinnar	trinni
D	trimum	trimum	trimum		D	trinnum	trinnum	trinnum
G	tríggja	tríggja	tríggja		G	trinna	trinna	trinna

Jako neutrální tvar pro počítání se používá tvar neutra (na rozdíl od islandštiny). Ve složených číslovkách se často vůbec neskloňuje (v neformálním jazyce): *ein* og *tjúgu menn/konur/börn*, *tvey/trý* og *tjúgu menn/konur/börn*. Druhové (skupinové) číslovky se používají jako v češtině: *tveir skógvar* („dvě boty“) vs. *tvinnir skógvar* („dvoje boty“).

1 eitt, 2 tvey, 3 trý, 4 fýra, 5 fimm, 6 seks, 7 sjei, 8 átta, 9 níggju, 10 tíggju, 11 ellivu, 12 tólv, 13 trettan, 14 fjúrtan, 15 fimtan, 16 sekstan, 17 seytjan, 18 átjan, 19 nítjan, 20 tjúgu, 21 ein og tjúgu, 30 tretivu, 40 fjøruti, 50 halvtrýss, 60 trýss, 70 halvfjerðs, 80 fýrs, 90 hálfvems, 100 (eitt) hundrað, 109 hundrað og níggju, 121 hundrað og ein og tjúgu, 200 tvey hundrað, 1000 (eitt) túsund, 1001 túsund og eitt. 1100 ellivu hundrað / eitt túsund og eitt hundrað, 2000 tvey túsund, 100000 hundrað túsund, 1000000 ein milliön(fem.)

Ve formálním jazyce se používají též „ne-dánské“ desítkové tvary (propagované jaz. puristy): 30 tríati, 40 fýrati, 50 fimmti, 60 seksti, 70 sjeiti / sjúti, 80 áttati, 90 níti, a složené tvary: 32 tríati tveir, 54 fimmti fýra, atd. Naopak v mluveném jazyce se mohou ještě objevit i zastaralé dánské tvary: 50 hálvtrýssinstjúgu, 60 strýssinstjúgu, 70 hálvfjerðsinstjúgu, 80 fýrsinstjúgu, 90 hálfvemsinstjúgu.

Substantiva se z číslovek (např. číslo autobusu, lodě,...) tvoří sufixem *-ari*: *eittari* („jednička“), *tveyari* („dvojka“), *tríari*, *fýrari*, *fimmari*, atd. Číslo jako hodnoty (např. při známkování ve škole) se tvoří složením s pod. jm. *-tal*: *Marjus fekk fimm tíggjutöl*. („Marjus dostal pět desítek.“)

Zvláštní výrazy: *tylft* (-ar, -ir), *f*. („tucet“), *dusin* (-s, -0), *n*. („tucet“), *nøkur* og *fjöruti* („čtyřicet (a) něco“), *nøkur* og *76 fólk vóru komin* („přišlo asi 76 lidí“).

Násobné číslovky se tvoří kombinací s pod. jm. *ferð*: *fimm ferðir* („pětkrát“).

Řadové číslovky:

1. fyrsti, 2. annar, 3. triði, 4. fjórði, 5. fimti, 6. sætti, 7. sjeyndi, 8. áttandi, 9. níggjundi, 10. tíggjundi, 11. ellivti / ellinti, 12. tólvti, 13. trettandi, 14. fjúrtandi, 15. fimtandi, 16. sekstandi, 17. seytjandi, 18. átjandi, 19. nítjandi, 20. tjúgundi, 21. ein og tjúgundi, 30. tretivundi / tríatiundi, 32. tvey og tretivundi, 40. fjørutiundi, 43. trý og fjørutiundi, 50. hálvtrýsinstjúgundi / hálvtrýssundi, 60. trýsinstjúgundi / trýssundi, 70. hálvfjerðsinstjúgundi / hálvfjerðsundi, 80. fýrsinstjúgundi / fýrsundi, 90. hálvfemsinstjúgundi / hálvfemsundi, 100. hundrandi, 101. hundrandi og fyrsti, 121. hundrað og ein og tjúgundi, 200. tvey hundrandi, 1000. túsundi, 1001. túsundi og fyrsti.

Ve formálním jazyce se vyskytují i „ne-dánské“ tvary: 21. tjúgundi og fyrsti, 32. tríatiundi og annar, 42. fjørutiundi og annar, 50. fimmtiundi, 60. sekstiundi, 70. sjeytiundi, 80. áttatiundi, 90. nítiundi.

Řadové číslovky se skloňují jako slabá adjektiva (*fyrsti, fyrsta... fyrstu; triði, triðja...triðju*). V predikativu (v neurčitém tvaru) může být *fyrsti* skloňováno také silně: *hann var fyrstur, hann steig fyrstur á land*. V určitém tvaru se skloňuje slabě i v predikativu: *Hann var tann fyrsti*. Annar má z historických důvodů (staroseverské *nnr* > *ðr* jako u *mannr* > *maður*) poněkud nepravidelné (silné) skloňování:

Sg.	masc.	fem.	neutrum	Pl.	masc.	fem.	neutrum
N	annar	onnur	annað	N	aðrir	aðrar	onnur
A	annan	aðra (aðru)	annað	A	aðrar	aðrar	onnur
D	øðrum	aðrari (aðru)	øðrum	D	øðrum	øðrum	øðrum
G	annars	annarar	annars	G	annara	annara	annara

Zlomky:

1/2 ein helvt (-ar, -ir), *f.*, eitt hálv (adj. *hálvur*: *ein hálvur litur, hálvurannar litur = ein og ein hálvur litur* („1,5 litru“)), 1/3 ein triðingur (-s, -ar), *m.*, a stejně dále: 1/4 ein fjórðingur, 1/5 ein fimtingur, 1/6 ein sættingur / ein sættapartur, 1/7 ein sjeydingur / ein sjeyndipartur, 1/8 ein áttingur / ein áttandapartur; dále už jenom: 1/9 ein níggjundpartur, 1/10 ein tíggjundpartur, 1/11 ein ellivtapartur, ... 1/20 tjúgundpartur, 1/25 ein fimmogtjúgundpartur, 1/50 ein hálvtrýsinstjúgundpartur, 1/100 ein hundrandpartur, 1/1000 ein túsundpartur, 1/1000000 ein milliöntpartur.

Čas:

Hvussu nógv er klokkan? / Hvat er klokkan? / (Hvat er fram?)

1:10 Hon er / Klokkan er tíggju minuttir yvir eitt. 1:15 Klokkan er eitt korter til tvey / fimtan minuttir yfir eitt / fimtan minuttir í hálvum tvey. 1:20 Klokkan er tjúgu minuttir yfir eitt / tíggju minuttir í hálvum tvey. 1:30 Klokkan er hálvum tvey. 1:35 Klokkan er fimm minuttir yfir hálvum tvey. 1:45 Klukkan er trý korter til tvey. 1:55 Klokkan er fimm minuttir í tvey.

Datum:

Tórshavn, tann/hin fimta desember nitjanhundrað og átta og hálvfems. („Tórshavn, 5. prosince 1998“). *Jónas er føddur tann/hin fyraogtjúgunda septembur.* („Jónas se narodil 24. září.“)

Dny v týdnu: mánadagur, týsdagur, mikudagur (<isl. *miðvikudagur*), ónsdagur, hósdagur / tórsdagur, fríggjadagur, leygardagur, sunnudagur. V určitém tvaru: *Mánadagin regnaði í Havn.* (V pondělí v Tórshavnu pršelo.) V neurčitém tvaru akuzativu: *Friggjadag arbeiði eg heima.* („V pátek / každý pátek / o pátcích pracuji doma.“)

Měsíce: januar, februar, mars, apríl, mai, juni, juli, august, septembur / september, oktobur / oktober, novembur / november, desember / december.

Výrazy: ein øld („století“), í øldir („po staletí“), okkara øld („naše století“), fimmáraskeið („pětiletí“), fýrsini („osmdesátá léta“), í hálvtrýssunum („v padesátých letech“), hon er um fjøruti („je jí kolem čtyřiceti (let)“), hon er í fjørutunum („je čtyřicátnice“), í ár („letos“), í fjør („(v)loni“), í fyrraárið („předloni“), næsta ár („příští rok“), í dag („dnes“), í morgin („zítra“), í ovurmorgin („pozíttí“), í gjár („včera“), í fyrradagin („předevčirem“), dagin fyri fyrradagin („před třemi dny“), um veturin („v zimě“), um summarið („v létě“).